

A8-0187/2018

24.5.2018

JELENTÉS

A korai és a kényszerházasságok elleni uniós külügyi stratégia felé – következő lépések
(2017/2275(INI))

Külügyi Bizottság

Előadó: Charles Goerens

TARTALOM

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
VÉLEMÉNY A NŐJOGI ÉS ESÉLYEGYENLŐSÉGI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	14
INFORMÁCIÓ AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL.....	27
NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁGBAN	28

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

A korai és a kényszerházasságok elleni uniós külügyi stratégia felé – következő lépések (2017/2275(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a gyermekházasságok megszüntetésének szükségességéről szóló 2017. október 4-i állásfoglalására¹,
- tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára, és különösen annak 16. cikkére, valamint az ENSZ emberi jogokra vonatkozó minden más szerződésére és eszközére,
- tekintettel a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának 23. cikkére,
- tekintettel a Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya 10. cikkének 1. bekezdésére,
- tekintettel a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezményre, amelyet az ENSZ Közgyűlése 1989. november 20-én fogadott el, valamint annak négy alapelveire, amelyek a megkülönböztetésmentesség (2. cikk), a gyermek mindenek felett álló érdeke (3. cikk), az életben maradás, a fejlődés és a védelem (6. cikk) és a részvétel (12. cikk), valamint tekintettel a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezmény 25. évfordulójáról szóló, 2014. november 27-i állásfoglalására²,
- tekintettel a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló ENSZ-egyezmény 16. cikkére,
- tekintettel a házasságkötéshez való hozzájárulásról, a házasságkötés alsó korhatáráról és a házasságok anyakönyvezéséről szóló ENSZ-egyezményre,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlésének a gyermek-, a korai és a kényszerházasságról szóló 2014. december 18-i és 2016. december 19-i határozatára,
- tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának a gyermek-, a korai és a kényszerházasságok megelőzésére és felszámolására irányuló erőfeszítések megerősítéséről szóló 2015. július 2-i 29/8. számú határozatára, „A gyermek-, a korai és a kényszerházasságok megelőzésére és felszámolására irányuló erőfeszítések: kihívások, eredmények, legjobb gyakorlatok és végrehajtási hiányosságok” című 2013. október 9-i 24/23. számú határozatára, valamint „A gyermek-, a korai és a kényszerházasságok humanitárius helyzetekben” című 2017. június 22-i 35/16. számú határozatára,
- tekintettel az Afrikai Unió állam- és kormányfőinek Johannesburgban (Dél-Afrika) 2015 júniusában megtartott konferenciáján a gyermekházasságokról elfogadott álláspontra,

¹ Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0379.

² HL C 289., 2016.8.9., 57. o.

- tekintettel az Emberi Jogok és a Népek Jogai Afrikai Bizottságának (ACHPR) és a gyermekek jogaival és jólétével foglalkozó afrikai bizottságnak (ACERWC) a gyermekházasságok megszüntetéséről szóló általános együttes észrevételére,
- tekintettel az Európa Tanács nőekkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló Egyezményérnek (Isztambuli Egyezmény) 32. és 37. cikkére, valamint 59. cikkének (4) bekezdésére,
- tekintettel az ENSZ Népesedési Alapjának (UNFPA) „Túl korai házasságkötés – Szüntessük meg a gyermekházasságokat” című 2012. évi jelentésére,
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 3. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára, különösen annak 9. cikkére,
- tekintettel a Tanács a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó cselekvési tervről (2016–2020) szóló, 2015. október 26-i következtetéseire,
- tekintettel a gyermekek jogainak előmozdításáról és védelméről szóló, 2017. április 3-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) által az Európai Unió kül- és biztonságpolitikájára vonatkozó globális stratégiáról szóló 2016. évi közleményében rögzített alapelvekre,
- tekintettel az emberi jogokkal és demokráciával kapcsolatos, a Tanács által 2012. június 25-én elfogadott európai uniós stratégiai keretre és cselekvési tervre¹, tekintettel a 2015–2019 közötti időszakra szóló, az emberi jogokkal és a demokráciával kapcsolatos, a Tanács által 2015. július 20-án elfogadott cselekvési tervre², tekintettel a Bizottság szervezeti egységeinek és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének „EU Action Plan on Human Rights and Democracy (2015-2019): Mid-Term Review June 2017” (Az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó, a 2015–2019 közötti időszakra szóló uniós cselekvési terv 2017 júniusában esedékes félidős felülvizsgálata) (SWD(2017)0254) című, 2017. június 27-i közös szolgálati munkadokumentumára,
- tekintettel a gyermekek jogainak előmozdítására és védelmére vonatkozó „Egy gyermek se maradjon le” című, 2017. március 6-i, felülvizsgálat európai uniós iránymutatásokra,
- tekintettel a fejlesztésre vonatkozó 2017. június 7-i európai konszenzusra, amely kiemeli az emberi jogok és a nemek közötti egyenlőség szempontjainak a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrendben való érvényesítése iránti uniós elkötelezettséget,
- tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
- tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A8-0187/2018),

¹ https://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/131181.pdf

² https://eeas.europa.eu/sites/eeas/files/eu_action_plan_on_human_rights_and_democracy_en_2.pdf

- A. mivel a gyermek-, korai és kényszerházasság az emberi jogok, és különösen a nők jogainak súlyos megsértése – beleértve az egyenlőséghez, az önállóságához és testi épséghez való jogokat, az oktatáshoz való hozzáférést és a kizsákmányolástól és megkülönböztetéstől való mentességet – és olyan probléma, amely nem csak harmadik országokban létezik, hanem előfordulhat egyes tagállamokban is; mivel e gyakorlatok felszámolása az Unió a nők jogai és az emberi jogok előmozdítása terén való külső fellépésének egyik prioritása; mivel a különböző nemzetközi charták és törvények, így a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezmény és annak fakultatív jegyzőkönyvei tiltják a kiskorúak házasságkötését; mivel a gyermek-, a korai és a kényszerházasság rendkívül negatív hatást gyakorol az érintett egyének fizikai és mentális egészségére és személyes fejlődésére és a házasságból származó gyermekekre, és ebből következően a társadalom egészére; mivel a gyermekházasság a kényszerházasság egyik formája, hiszen a gyermekek helyzetüknél fogva nem képesek teljes, szabad és tájékozott beleegyezésüket adni házasságukhoz vagy annak időzítéséhez; mivel a gyermekek egy fokozottan kiszolgáltatott csoport részét képezik;
- B. mivel az Unió elkötelezett a gyermekek jogainak előmozdítása iránt, és mivel a gyermek-, a korai és a kényszerházasság e jogok megsértése; mivel az EU elkötelezett a gyermekek jogainak külpolitikájában való átfogó védelme és előmozdítása mellett;
- C. mivel mindkét fél teljes körű és szabad hozzájárulása nélkül, illetve a házasságra vonatkozó minimális életkort be nem töltött bármely személy által nem köthető jogszerűen házasság;
- D. mivel a gyermekházasság globális, országokon, kultúrákon és vallásokon átívelő probléma; mivel a gyermek menyasszonyok a világ valamennyi régiójában megtalálhatók, a Közel-Kelettől Latin-Amerikáig, Ázsiától Európáig és Afrikától Észak-Amerikáig; mivel a gyermekházasság a fiúkat is érinti, de sokkal kisebb mértékben, mint a lányokat;
- E. mivel eddig több mint 750 millió lányt adtak férjhez 18 éves kora előtt, ezen belül 250 millió lányt 15 éves kora előtt; mivel jelenleg mintegy 40 millió, 15 és 19 év közötti lány él házasságban vagy élettársi közösségben; mivel évente további mintegy 15 millióan lépnek házasságra 18 éves koruk előtt, ezen belül 4 millió azoknak a száma, akik még nem töltötték be 15. életévüket; mivel emellett 156 millió fiú házasodott meg 18 éves kora előtt, ezen belül 25 millióan 15 éves koruk előtt; mivel a gyermek-, korai és kényszerházasságok gyakoribbak a szegény, kevésbé fejlett régiókban; mivel a gyermek-, a korai és a kényszerházasságok száma a világ népességének növekedésével nő; mivel egy nemrégiben közzétett UNICEF jelentés becslése szerint 2050-ben mintegy 1,2 milliárd lesz azoknak a fiatal lányoknak a száma, akiket 18. életévük betöltése előtt férjhez adnak; mivel a legmagasabb gyermekházasság-aránnyal rendelkező 10 országból kilencet az instabil államok közé sorolnak;
- F. mivel a gyermekházasság alapvető okai általában a szegénység, az oktatás hiánya, a nemek közötti egyenlőtlenség és sztereotípiák mélyen gyökerező jelensége, az a vélelem, hogy a házasság „védelmet” biztosít, a családi becsület, valamint a fiúk és lányok jogai hatékony védelmének hiánya, továbbá káros gyakorlatok, felfogások, szokások és diszkriminatív normák; mivel ezeket a tényezőket gyakran súlyosbítja a minőségi oktatáshoz és a munkalehetőségekhez való korlátozott hozzáférés, illetve

felelősítik bizonyos, a gyermek-, korai és kényszerházassággal kapcsolatos, meggyökeresedett szociális normák;

- G. mivel a gyermek-, korai és kényszerházasság összefügg a korai és nem kívánt terhességek megemelkedett kockázatával, a gyermekágyi és gyermekhalandóság magas arányával, a családtervezés csekélyebb mértékű alkalmazásával, illetve megnövekedett egészségügyi kockázattal járó, nem kívánt terhességekkel, a szexuális és reprodukciós egészségügyi szolgáltatásokkal kapcsolatos információkhoz való nem megfelelő vagy nem létező hozzáféréssel, és általában a lányok oktatásban való részvételének befejezését jelenti; mivel egyes országok odáig mennek, hogy megtiltják a várandós lányoknak és a fiatal anyáknak, hogy visszatérjenek az oktatásba; mivel a gyermekházasság kényszermunkához, rabszolgasághoz és prostitúcióhoz is vezethet;
- H. mivel, bár a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezmény hangsúlyozza a rendszeres iskolalátogatást ösztönző intézkedések fontosságát, sok lány számos egyéb tényező miatt nem részesül oktatásban, például mivel az iskolák nem elérhetők vagy költségesek; mivel a gyermek-, korai és kényszerházasság aránytalan romboló hatással és életre szóló következményekkel jár az áldozatok számára, és igen gyakran megfosztja az érintett személyeket tanulmányaik folytatásának lehetőségétől, mivel a lányok a házasságkötést megelőző előkészületi időszakban vagy röviddel a házasságot követően gyakran elhagyják az iskolát; mivel az oktatás, ideértve a szexuális nevelést is, hatékony módja a gyermek-, korai és kényszerházasságok megelőzésének, mivel az oktatáshoz és a képzéshez való hozzáférés hozzájárul a társadalmi szerepvállalás növeléséhez és elősegíti a választási szabadságot, az önrendelkezés jogát és a társadalomban való aktív részvételt, ami lehetővé teszi az egyének számára, hogy felszabadítsák magukat bármely, jogukat csorbító gyámság alól, mivel e nélkül továbbra is akadályok nehezítik a nők és lányok gazdasági, jogi, egészségügyi és szociális helyzetét és a társadalom egészségének fejlődését;
- I. mivel minden évben 17 millió gyermeknek születik gyermeke, ami arra kényszeríti őket, hogy a felnőtt élettel járó felelőségeket vállaljanak, valamint veszélyezteti egészségüket, oktatásukat és gazdasági kilátásaikat; mivel a gyermek-, a korai és a kényszerházasság korai terhesség lehetőségének teszi ki a lányokat, ami jelentős kockázatokkal és nehézségekkel jár a terhesség és a szülés során, nevezetesen az orvosi ellátáshoz, így minőségi egészségügyi központokhoz való nem létező vagy legalább is rendkívül nem megfelelő hozzáférés miatt, amely gyakran gyermekágyi halandóságot és morbiditást eredményez; mivel nagyobb a kockázata a fertőzésekben, így a HIV-ben való megbetegedésnek; mivel az alacsony és közepes jövedelmű országokban a terhességhez és a szüléshez kötődő szövődmények alkotják a 15 és 19 év közötti lányok körében a legfőbb halálozási okot; mivel a tinédzser anyák csecsemőinek halálozási aránya körülbelül 50%-kal magasabb, és mivel e csecsemők esetében magasabb lesz a fizikai és kognitív fejlődési problémák kockázata; mivel a gyakori és korai terhesség számos hosszú távú egészségügyi komplikációt, sőt halált is okozhat;
- J. mivel a gyermek-, a korai és a kényszerházasság a gyermekek jogainak megsértése és a lányok és fiúk elleni erőszak egyik formája, és ezért az államok kötelesek kivizsgálni az ezzel kapcsolatos állításokat, vádat emelni az elkövetők ellen, és jogorvoslatot biztosítani az áldozatok számára, akik elsősorban nők és lányok; mivel ezeket a házasságokat el kell ítélni és semmilyen kulturális vagy vallási alapon nem

indokolthatók; mivel a korai és kényszerházasság növeli a nemi alapú erőszak kockázatát és következménye gyakran családi és kapcsolati erőszak, szexuális, fizikai, pszichológiai, érzelmi és pénzügyi visszaélés és egyéb, a nőkre és lányokra nézve káros gyakorlatok, így a női nemi szervek megcsonkítása és az úgynevezett, a becület védelmében elkövetett bűncselekmények, továbbá mivel növeli annak a kockázatát, hogy a lányok és nők életük során diszkriminációnak és nemi alapú erőszaknak esnek áldozatul;

- K. mivel a gyermek-, a korai és a kényszerházasságok száma jelentősen növekszik instabilitás, fegyveres konfliktusok, valamint természeti és humanitárius katasztrófák idején, amelyek során gyakran hiányzik az orvosi és pszichológiai ellátás, az oktatáshoz való hozzáférés, valamint nem adottak a megélhetéshez szükséges lehetőségek, és a társadalmi hálózatok és rutinok megszakadnak; mivel a közelmúltbeli migrációs válságok során egyes szülők – mivel meg kívánják védeni gyermekeiket és különösen leányaikat a szexuális agressziótól, vagy azért, mert a lányokra családjuk pénzügyi teherként tekint – úgy érzik, hogy nincs más lehetőségük, mint hogy lányukat 18 éves kora előtt férjhez adják, abban a hitben, hogy ez a szegénységből kivezető utat jelentheti;
- L. mivel számos, menedékjogot kérő nő állítása szerint a kényszerházasság a nemi alapon történő üldöztetés egyik leggyakoribb oka; mivel még mindig számos akadálya van annak, hogy a kényszerházasságot nemzetközi védelem nyújtásának indokaként elismerjék, annak ellenére, hogy a kényszerházasság a nemi alapú üldöztetés egyik formája és az alapvető jogok súlyos és szisztematikus megsértése, ami olyan, embertelen és megalázó bánásmóddal jár, amely kínzásnak minősülhet;
- M. mivel az Isztambuli Egyezmény a kényszerházasságot a nők elleni erőszak egy típusaként határozza meg, és kéri, hogy minősítsék bűncselekménynek a gyermekek kényszerházasságát, illetve azokat a gyakorlatokat, melyek keretében egy gyermeket azért csalnak külföldre, hogy házasságkötésre kényszerítsék; mivel az áldozatok jogi, orvosi és szociális támogatáshoz való hozzáféréseinek hiánya súlyosbíthatja a problémát; mivel 11 uniós tagállam még nem ratifikálta az egyezményt;
- N. mivel a gyermek-, a korai vagy kényszerházasság eseteit az eljárás természetéből eredően gyakran nem jelentik be, és a nemzetközi és kulturális határokat átlépő visszaélések fordulnak elő, ami az emberkereskedelem olyan formáját öltheti, ami rabszolgasághoz, kizsákmányoláshoz és/vagy az áldozat kontrollálásához vezet;
- O. mivel 2014 júliusában Londonban sor került az első „Girl Summit” rendezvényre, amelynek célja, hogy hazai és nemzetközi erőfeszítésekre ösztönözzön a női nemi szervek megcsonkítása és a gyermek-, a korai és a kényszerházasság egy nemzedéken belüli felszámolása érdekében;
- P. mivel a lányok és nők elleni erőszak minden formájának – ideértve a gyermek-, a korai és a kényszerházasságokat – megelőzése és ez erre adott reakció az EU 2016–2020 közötti, a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó cselekvési tervének egyik célkitűzése;
- Q. mivel a gyermekházasság a fejlődő országoknak 2030-ra több billió dollár veszteséget

fog okozni¹;

- R. mivel a gyermek- és korai házasság továbbra is tabunak számít, és itt az ideje e téma nyilvános megvitatásának annak érdekében, hogy a kislányok és serdülőkorú lányok mindennapos szenvedéseit, valamint emberi jogaik folyamatos megsértését meg lehessen szüntetni; mivel ennek egyik módja a korai házasságok témájával foglalkozó újságírók, művészek, fényképészek és aktivisták munkájának támogatása és megosztása;
1. megjegyzi, hogy egyes uniós tagállamok a 16. életévüket betöltött fiatalok számára szülői beleegyezéssel lehetővé teszik a házasságkötést; felszólítja a jogalkotókat, úgy az EU-ban, mint a harmadik országokban, hogy rögzítsék egységesen 18 évben a házasságkötés alsó korhatárát, valamint hogy fogadjanak el az e követelmény hatékony végrehajtásának biztosításához szükséges igazgatási, jogi és pénzügyi intézkedéseket, például a házasságok és a születések nyilvántartásba vételének előmozdítása, valamint a lányok intézményi támogatási mechanizmusokhoz való hozzáféréseinek biztosítása révén, ideértve a pszichoszociális tanácsadást, a védelmi mechanizmusokat és a gazdasági szerepvállalás lehetőségeit; megismétli, hogy a gyermek-, a korai és a kényszerházasságot az emberi jogok súlyos megsértésének és az érintett gyermekek alapvető jogai megsértésének, mindenekelőtt pedig a beleegyezésük szabad kifejezéséhez való jog, valamint a testi épséghez és szellemi egészséghez való joguk, illetve közvetetten az oktatáshoz való joguk és a polgári és politikai jogok teljes körű gyakorlásához való joguk megsértésének kell tekinteni; elítéli a gyermek-, a korai és kényszerházasságot, és úgy véli, hogy a jogszabályok bármely megsértését arányos és hatékony módon kell kezelni;
 2. meggyőződése, hogy fontos kezelni a gyermek-, korai és kényszerházasság többszörös okait, többek közt a káros hagyományokat, a tartós szegénységet, a konfliktusokat, a szokásokat, a természeti katasztrófák következményeit, a sztereotípiákat, a nemek közötti egyenlőség és a nők és lányok jogainak, egészségének és jóllétének figyelmen kívül hagyását, a megfelelő oktatási lehetőségek hiányát, a gyenge jogi és szakpolitikai válaszokat, különös tekintettel a hátrányos helyzetű közösségekből származó gyermekekre; e tekintetben felszólítja az EU-t és tagállamait, hogy működjenek együtt az érintett ENSZ-szervekkel és más partnerekkel annak érdekében, hogy felhívják a figyelmet a gyermek-, a korai és a kényszerházasság kérdésre; felhívja az Uniót és a tagállamokat, hogy teljesítsék a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrend célkitűzéseit a káros gyakorlatok – így a női nemi szervek megcsonkítása – elleni hatékonyabb küzdelem érdekében, valamint hogy számoltassák el a felelősöket; támogatja az EU és tagállamai által olyan fejlesztési támogatási mechanizmusok révén nyújtott fokozott finanszírozást, amely előmozdítja a nemek közötti egyenlőséget és az oktatást, annak érdekében, hogy javítsa a lányok és nők oktatáshoz való hozzáférését, és megerősítse a közösségfejlesztésben, valamint a gazdasági és politikai vezetésben való részvételük lehetőségeit, a gyermek-, korai és kényszerházasság okainak kezelése céljából;

¹ Wodon, Quentin T.; Male, Chata; Nayihouba, Kolobadia Ada; Onagoruwa, Adenike Opeoluwa; Savadogo, Aboudrahyme; Yedan, Ali; Edmeades, Jeff; Kes, Aslihan; John, Neetu; Murithi, Lydia; Steinhaus, Mara; Petroni, Suzanne, *Economic Impacts of Child Marriage: Global Synthesis Report*, Economic Impacts of Child Marriage, Washington, D.C., World Bank Group, 2017.

3. elismeri, hogy a korai-, a gyermek és a kényszerházasság törvényi tilalma önmagában nem garantálja e gyakorlatok megszűnését; felszólítja az EU-t és tagállamait, hogy a gyermek-, korai és kényszerházasságokkal kapcsolatos kérdések kezelése érdekében hangolják össze jobban és erősítsék meg a nemzetközi szerződések, jogszabályok és programok végrehajtását, többek közt harmadik országok kormányaival és szervezeteivel való diplomáciai kapcsolatok révén; kéri, hogy tegyenek meg mindent e törvényi tilalmak érvényesítéséért, és egészítsék ki azokat jogszabályok és szakpolitikák szélesebb körével; elismeri, hogy ehhez átfogó és holisztikus szakpolitikákat, stratégiákat és programokat kell elfogadni és végrehajtani, ideértve a házasságra vonatkozó diszkriminatív jogi rendelkezések hatályon kívül helyezését, és a lánygyermek érvényesülését támogató megerősítő intézkedések elfogadását;
4. megjegyzi, hogy a gyermek-, a korai és kényszerházasság elleni küzdelem egyik legnagyobb akadálya a nemek közti egyenlőtlenség, a lányokkal és a nőkkel szembeni tisztelet általános hiánya, illetve a lányok és nők elleni megkülönböztetést fenntartó kulturális és társadalmi hagyományokhoz való ragaszkodás; elismeri továbbá a gyermek-, a korai és a kényszerházasság, valamint a becsületalapú erőszak közötti kapcsolatot, és felhív az ilyen bűncselekmények megfelelő kivizsgálására és a vádlottak büntetőeljárás alá vonására; megjegyzi továbbá, hogy a fiúk és a fiatal férfiak is lehetnek ilyen erőszak áldozatai; felszólít arra, hogy az EU valamennyi vonatkozó programozásában és az EU partnerországokkal folytatott politikai párbeszédeiben, valamint a partnerországokban folytatott, az oktatásra és a tudatosság növelésére irányuló erőfeszítések révén foglalkozzanak ezekkel a gyakorlatokkal annak érdekében, hogy mechanizmusokat biztosítsanak azok kezelésére;
5. rámutat arra, hogy a gyermek-, a korai és a kényszerházasság átfogó kezelése érdekében az Európai Uniónak a globális fejlesztés és az emberi jogok tekintetében a világ egyik legjelentősebb szereplőjeként vezető szerepet kell játszania, a regionális szervezetekkel és a helyi közösségekkel együttműködésben; felhívja az EU-t és a tagállamokat, hogy működjenek együtt a harmadik országok bűnüldöző hatóságaival és igazságügyi rendszereivel, valamint hogy nyújtsanak képzést és technikai segítséget olyan jogszabályok elfogadásához és végrehajtásához, amelyek tiltják a gyermek-, a korai és kényszerházasságot, és felszámolják az olyan jogszabályokat, társadalmi normákat és kulturális hagyományokat, amelyek korlátozzák a fiatal lányok és nők jogait és szabadságait; felhívja az uniós tagállamokat, hogy járuljanak hozzá olyan kezdeményezésekhez, mint az EU–ENSZ Reflektorfény kezdeményezés, amely a nők és lányok elleni erőszak valamennyi formájának megszüntetésére összpontosít;
6. ezért felszólítja azokat az uniós tagállamokat, amelyek ezt még nem tették meg, hogy nemzeti jogszabályaikban rendelkezzenek a gyermek-, korai és kényszerházasság teljes körű betiltásáról, érvényesítsék a büntetőjogot és ratifikálják az isztambuli egyezményt; felhívja a tagállamokat, hogy működjenek együtt a civil társadalommal a kérdéssel kapcsolatos tevékenységeik összehangolása érdekében; hangsúlyozza a nők, a menekültek, és a kísérelt nélküli és lakóhelyüket elhagyni kényszerült gyermekek számára fenntartott menedékhelyek számára biztosított megfelelő és hosszú távú támogatás fontosságát, hogy senkitől ne tagadják meg a védelmet az erőforrások hiánya miatt; felhívja valamennyi tagállamot, hogy biztosítsa a házasságra vonatkozó, jogszabályok által meghatározott minimális életkor tiszteletben tartását, és kövesse nyomon a helyzetet azáltal, hogy nemek szerint lebontott adatokat és a kapcsolódó

tényezőkre vonatkozó bizonyítékokat gyűjt a probléma nagyságrendjének jobb felmérése érdekében; felhívja a Bizottságot, hogy a kényszerházasság nyomon követése céljából hozzon létre egy európai adatbázist, beleértve a harmadik országoktól származó információkat is;

7. azt ajánlja, hogy a tagállamok hangolják össze az EU-ban tartózkodó valamennyi harmadik országbeli állampolgárral szembeni bánásmódra vonatkozó jogszabályait, beleértve azokat a migránsokat is, akik 18 éves koruk előtt kötöttek házasságot, valamint hogy vezessenek be gyermekközpontú ügykezelési rendszert a gyermek mindenek felett álló érdekének meghatározása céljából, amelynek alapján meg lehet hozni a házasság jogi elismeréséről szóló határozatot, továbbá hogy terjesszék ki a humanitárius bánásmódot azokra a személyekre, akik 18. életévük betöltése előtt kötöttek házasságot vagy akiket erre kényszerítettek, és biztosítsanak védelmet olyan esetekben, amelyekben az érintett nők vagy lányok a kényszerházasság felbontását követelik; kéri, hogy vezessenek be különleges eljárásokat a menekültek és menedékkérők számára létrehozott befogadóállomásokon;

8. felhívja az Európai Uniót, hogy külpolitikája és a fejlesztési együttműködésre irányuló politikája összefüggésében kínáljon stratégiai paktumot partnereinek, és ennek érdekében írja elő az alábbiakat:

a. valamennyi partnerországa tiltsa be a gyermek-, a korai és a kényszerházasságot, eltörölve minden joghézagot, valamint hogy olyan jogszabályokat hajtsanak végre, amelyek összhangban vannak a nemzetközi emberi jogi normákkal, ideértve bármely rendelkezés eltörlését, amely lehetővé tehetné, indokolhatná vagy előidézhetné a gyermek-, korai vagy kényszerházasságokat, beleértve azon rendelkezéseket is, amelyek lehetővé teszik a nemi erőszak, a szexuális zaklatás, a szexuális kizsákmányolás, az elrablás, az emberkereskedelem vagy a rabszolgaság modern formái elkövetőinek a büntetőeljárás és a büntetés alóli mentesülését abban az esetben, ha házasságot kötnek az áldozatukkal, különösen e törvények hatályon kívül helyezésével vagy módosításával;

b. ezt a tilalmat a gyakorlatban minden szinten tiszteletben tartják és végrehajtják, amint a törvény hatályba lépett, valamint olyan átfogó és holisztikus stratégiákat és programokat hoznak létre, amelyek mérhető progresszív célokat tartalmaznak a gyermek-, a korai és kényszerházasság megelőzése és felszámolása céljából, ezeket megfelelően finanszírozzák és értékelik, nevezetesen az igazságszolgáltatáshoz és elszámoltathatósági mechanizmusokhoz és jogorvoslatihoz való hozzáférés biztosítása révén;

c. a partnerországok kormányai tartós vezetői és politikai akaratot mutatnak a gyermekházasság megszüntetésére, és átfogó jogi keretek és cselekvési tervek kidolgozására, amelyek egyértelmű mérföldköveket és határidőket tartalmaznak a gyermekházasság megelőzésére irányuló intézkedéseknek a különböző ágazatokba történő integrálása tekintetében, valamint olyan politikai, gazdasági, társadalmi, kulturális és polgári környezetet igényelnek, amelyek védik és a nőket és lányokat, erősítik szerepvállalásukat, és támogatják a nemek közötti egyenlőséget;

d. mobilizálják az e cél eléréséhez szükséges forrásokat, ügyelve arra, hogy ez az együttműködés minden intézményi szereplő, mint például a bíróság, az oktatási és

egészségügyi szakemberek, a bűnüldözés, illetve a közösségi és vallási vezetők, és a civil társadalom előtt nyitott legyen a gyermek-, korai és kényszerházasság problémájának kezelése terén;

e. az állami fejlesztési támogatás szintjét annak függvényében határozzák meg, hogy a kedvezményezett ország milyen mértékben vállal kötelezettséget arra, hogy eleget tegyen különösen az emberi jogi, köztük a gyermek-, a korai és a kényszerházasság elleni fellépésre vonatkozó követelményeknek;

f. az ENSZ Népesedési Alap (UNFPA) és az ENSZ Gyermekalap (UNICEF) bevonása egy olyan, háromoldalú együttműködésbe, amelynek keretében a szóban forgó szervezetek, az Európai Unió, annak tagországai és azok e téren működő civil társadalmi szervezetei és a partner országok együttesen lépnek fel a gyermek-, a korai és a kényszerházasság ellen a költségvetés által támogatott nemzeti cselekvési tervek végrehajtása révén, olyan programokat és módszereket részesítve előnyben, amelyek alkalmasak arra, hogy túllépjenek az úgynevezett kulturális, vallási vagy törzsi gyakorlatokon, amelyek a valóságban mindenekelőtt a gyermekek jogainak és méltóságának legsúlyosabb megsértését jelentik; kéri, hogy ez az együttműködés foglalkozzon a becsületalapú erőszak kapcsolódó kérdéseivel is;

g. e programok végrehajtása a vonatkozó egyezmények és szövegek, valamint az Egyesült Nemzetek Közgyűlésének 2015. szeptember 25-i határozatával a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrend és a fenntartható fejlesztési célok keretében elfogadott egyedi célkitűzések és célszámok, különösen az 3. célkitűzés („Az egészséges élet biztosítása és a jóllét előmozdítása minden korosztály valamennyi tagjának”), a 4. célkitűzés („Az inkluzív, méltányos és minőségi oktatás biztosítása, valamint az élethosszig tartó tanulás lehetőségeinek elősegítése mindenki számára”), valamint a 16. célkitűzés („Békés és befogadó társadalmak ösztönzése a fenntartható fejlődés céljait követve, az igazságszolgáltatáshoz való általános jog biztosítása, valamint hatékony, elszámoltatható és inkluzív intézmények létrehozása valamennyi szinten”), különösen „a gyermekek bántalmazásának, kizsákmányolásának, kereskedelmének, valamint az ellenük elkövetett erőszak és kínzásuk minden formájának felszámolása” alapján;

h. e programok végrehajtásakor a fenntartható fejlesztési célok 5. célkitűzésére is támaszkodni kell („A nemek közti egyenlőség megvalósítása és minden nő és lány társadalmi szerepének megerősítése”), beleértve a családtervezéshez, valamint az egyetemes szexuális és reprodukív egészséggel kapcsolatos jogok teljes skálájához és különösen a modern fogamzásgátláshoz és a biztonságos és legális abortuszhoz való hozzáférést is; e tekintetben felhívja az Európai Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák a „SheDecides” mozgalmat, és nyújtsanak további finanszírozást a szexuális és reprodukív egészségügyi szolgáltatásokhoz, köztük a biztonságos abortuszhoz és az abortusszal kapcsolatos információkhoz nyújtott nemzetközi támogatáshoz, ezáltal fellépve az úgynevezett általános tilalmi szabály ellen, amelyet az Egyesült Államok kormánya 2017 elején visszaállított;

i. a gyermek-, a korai és a kényszerházassághoz kapcsolódó kérdéseket az EU emberi jogokért felelős különleges képviselője, Stavros Lambrinidis és a harmadik országok között folyamatban lévő párbeszéd során vetik fel; ösztönzi a Bizottságot és a

tagállamokat arra, hogy építsék be a nemek közötti egyenlőség szempontját a békeépítési és a konfliktus utáni újjáépítési programokba, alakítsanak ki gazdasági megélhetési és oktatási programokat azon nők és lányok számára, akik gyermek-, korai és kényszerházasságok áldozatai, valamint könnyítsék meg az egészségügyi és reprodukzív szolgáltatásokhoz való hozzáférésüket a konfliktus sújtotta területeken;

9. a gyermek-, a korai és kényszerházasságok elleni küzdelem részeként feltétlenül lehetővé kell tenni a közösségi vezetőkkel való tiszteletteljes párbeszédet, valamint fel kell hívni e jelenségre általánosságban a közvélemény és különösen a veszélyeztetett személyek figyelmét oktatási és figyelemfelkeltő kampányok révén, valamint a közösségi hálózatokon és az új médiumokban; ezért olyan horizontális kormányzati, jogi, társadalmi és diplomáciai intézkedések kidolgozására szólít fel, amelyek célja az ilyen gyakorlatok megelőzése; meggyőződése, hogy alapvető fontosságú a helyi közösségeken belül a kulcsfontosságú érdekelt felekkel, így a tinédzser korú tanulókkal, valamint a tanárokkal, szülőkkel és vallási és közösségi vezetőkkel való párbeszéd elindítása közösségi alapú programok vagy egyedi tájékoztató kampányok révén, a gyermekházasságnak a gyermekekre, családokra és közösségekre gyakorolt negatív hatásáról, a gyermekházasságról és a nemek közötti egyenlőtlenségről szóló hatályos jogról, valamint e negatív hatás kezeléséhez szükséges finanszírozáshoz való hozzáférés módjáról való tájékoztatásuk érdekében;
10. úgy véli, hogy a nők és lányok szerepvállalásának az oktatás, a szociális támogatás és a gazdasági lehetőségek révén történő erősítése kulcsfontosságú eszköz az említett gyakorlatok elleni küzdelemben; javasolja, hogy az EU mozdítsa elő és védje a nők és lányok egyenlő jogait az oktatáshoz való hozzáférés tekintetében, különös hangsúlyt helyezve az ingyenes, magas színvonalú alap- és középfokú oktatásra, valamint a szexuális és reprodukzív egészséggel kapcsolatos oktatás az iskolai tantervekbe való beillesztésére, pénzügyi ösztönzőket és/vagy az iskolai beiratkozáshoz és az iskola befejezéshez nyújtott segítséget biztosítva a lányok családjá számára; hangsúlyozza, hogy biztosítani kell a menekült gyermekek oktatáshoz való hozzáférését, és elő kell mozdítani integrációjukat és a nemzeti oktatásba való beilleszkedésüket; elismeri a gyermek-, korai vagy kényszerházasság kockázatának kitett személyek, valamint az már ilyen házasságban élő személyek támogatásának és védelmének szükségességét oktatási, pszichológiai és szociális támogatás, lakhatás és egyéb minőségi szociális szolgáltatások, valamint mentális, szexuális és reprodukzív egészségügyi szolgáltatások és az egészségügyi ellátás tekintetében;
11. felhívja az Európai Uniót, hogy biztosítsa a kormányzati tisztviselők, köztük azok diplomáciai személyzete, a szociális munkások, vallási és közösségi vezetők, valamennyi bűnüldöző hatóság, harmadik országok igazságügyi rendszerei, tanárok és oktatók, valamint a potenciális áldozatokkal kapcsolatban álló egyéb személyzet számára történő képzést annak érdekében, hogy képesek legyenek gyorsan reagálni a gyermekházasságok és a nemi alapú erőszak eseteire, illetve jobban tudják azonosítani és támogatni a gyermek-, korai és kényszerházasságnak, családon belüli erőszaknak, szexuális erőszak kockázatának és az emberi jogokat és a méltóságot veszélyeztető bármely más gyakorlatnak kitett lányokat és fiúkat, valamint hogy hatékony intézkedéseket tudjanak hozni ezen egyének jogainak és méltóságának tiszteletben tartása érdekében;

12. felhívja az Európai Uniót annak biztosítására, hogy a bűnüldöző hatóságokat részesítsék képzésben annak érdekében, hogy jobban tudják érvényesíteni a korai és kényszerházasságok, a családon belüli erőszak, a nemi erőszak kockázata és bármely más, az emberi méltóságot megsértő gyakorlat által érintett lányok jogait;
13. felhívja a tagállamokat, hogy a migráns nők és lányok számára olyan önálló tartózkodási engedélyt biztosítsanak, amely nem függ házastársuk vagy partnerük jogállásától, különösen a fizikai és pszichológiai erőszak, köztük a kényszer- vagy szervezett házasság áldozatai számára, valamint biztosítsák, hogy minden közigazgatási intézkedést megtegyenek a védelmük érdekében, beleértve a segítségnyújtó és védelmi mechanizmusok hatékony igénybevételét;
14. felszólítja az EU-t és tagállamait, hogy mérlegeljék a harmadik országokban hozott védelmi intézkedések támogatását és megerősítését, például a biztonságos menedékhelyeket, valamint a jogi, orvosi és szükség esetén konzuli segítség biztosítását a gyermek-, korai és kényszerházasság áldozatai számára;
15. tudatában van annak, hogy az Európai Uniónak, amely elkötelezett az emberi jogok és az alapvető értékek, így az emberi méltóság tiszteletben tartása mellett, teljességgel feddhetetlennek kell mutatkoznia tagállamai szintjén, és felhívja a Bizottságot, hogy indítson széles körű figyelemfelkeltő kampányt és tegyen javaslatot a gyermek-, korai és kényszerházasság elleni küzdelem európai évének megrendezésére;
16. határozottan támogatja a „Girls not Brides” (Lányok, nem menyasszonyok)et globális partnerséget a gyermekházasság felszámolásában, illetve a lányokban rejlő lehetőségek valóra váltását lehetővé tevő munkáját;
17. üdvözli az Afrikai Uniót a gyermekházasság felszámolására irányuló, folyamatban lévő kampányát, valamint az olyan szervezetek munkáját, mint a Royal Commonwealth Society, amely a gyermekházasság megszüntetésére és a nemek közötti egyenlőtlenségek kezelésére irányuló fokozott fellépést szorgalmaz;
18. hangsúlyozza, hogy sürgősen tájékoztatni és oktatni kell a férfiakat és fiúkat, hogy ők maguk is részt vegyenek az emberi jogok, nevezetesen a gyermekek és nők jogainak védelmében;
19. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek és az Egyesült Nemzetek Szervezetének.

18.4.2018

VÉLEMÉNY A NŐJOGI ÉS ESÉLYEGYENLŐSÉGI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Külügyi Bizottság részére

A korai és a kényszerházasságok elleni uniós külügyi stratégia felé – következő lépések (2017/2275(INI))

A vélemény előadója: Daniela Aiuto

JAVASLATOK

A Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság felhívja a Külügyi Bizottságot, mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

- A. mivel a gyermek-, a korai és a kényszerházasság¹ a különböző nemzetközi normákban – mint például a pekingi nyilatkozatban és cselekvési platformban, a népesedésről és a fejlődésről tartott nemzetközi konferencia cselekvési programjában, valamint az ENSZ a házasságkötéshez való hozzájárulásra, a házasságkötés alsó korhatárára és a házasságkötés anyakönyvezésére vonatkozó egyezményében – rögzített és az Európai Uniónak a szabadságon, a biztonságon és az emberi jogok – ideértve a nők és lányok jogait – a jog érvényesülésén alapuló alapelvei közé tartozó emberi jogok megsértését képezi; mivel a gyermek-, a korai és a kényszerházasságok egyéb emberi jogok megsértéséért is felelősek, amelyek aránytalanul érintik a nőket és a lányokat, és akadályozzák a társadalmi-gazdasági fejlődést;
- B. mivel a nemzetközi, nemzeti és regionális szintű kötelezettségvállalások ellenére a gyermek-, a korai és a kényszerházasság továbbra is elterjedt gyakorlat a világon, és az ENSZ becslései szerint közel 700 millió nőt és 150 millió férfit érint, akik olyan kényszerházasságban élnek, amelyet már akkor megkötöttek, mielőtt elérték volna a nagykorúságot; mivel a korai házasság gyakorlata továbbra is olyan probléma, amely aránytalan mértékben sújtja a kiskorú és fiatalok lányokat; mivel a gyermekházasság eltörlése a nők jogainak és helyzetük megerősítésének stratégiai szempontból fontos módja;

¹ A házasságkötéshez való hozzájárulásra, a házasságkötés alsó korhatárára és a házasságkötés anyakönyvezésére vonatkozó, 1962. november 7-i ENSZ-egyezmény, valamint az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésének a kényszerházasságról és a gyermekházasságról szóló 1468. (2005) határozata az alábbi meghatározást adja: „a házasságkötés az egyik vagy mindkét házastárs szabad és érvényes beleegyezése nélkül, vagy 18 éves kor előtt történt”.

- C. mivel már számos esetben bizonyítást nyert, hogy a gyermek- vagy korai házasság negatív következményekkel jár a lányok és nők, gyermekeik és közösségeik számára; mivel a gyermek-, a korai és a kényszerházasságok gyakran járnak az iskolából való kimaradással, megfosztva a nőket és a lányokat alapvető jogaiktól, és növelve annak valószínűségét, hogy nemi alapú és tartós szegénység áldozataivá válnak, és mivel megfosztják őket az oktatástól és a jövőbeli fizetett foglalkoztatástól, nagyobb valószínűséggel lesznek és maradnak szegények;
- D. mivel minden évben világszerte 16 millió 15 és 19 év közötti lány szül gyermeket és legalább egymillió lány válik anyává 15 éves kora előtt; mivel a világban a serdülőkori szülések 95%-a a fejlődő országokban történik, és 10-ből 9 ilyen születés házasságon vagy élettársi közösségen belül történik, és mivel a fejlődő országokban mintegy 70 000 serdülőkorú hal meg évente a terhességhez és szüléshez kapcsolódó okok miatt¹;
- E. mivel a tanulmányok szerint a gyermekházasságok és a koraszülések szorosan összefüggenek; mivel a gyermek-, a korai és a kényszerházasság súlyos következményekkel jár a nők és a lányok szexuális és reprodukzív egészségére és jogaira nézve, ideértve a nem kívánt terhességeket a családtervezés és a szexuális felvilágosítás alacsony szintje miatt, és komoly veszélyt jelent a nők és a lányok testi és szellemi egészségére, jelentősen növelve a korai, gyakori és/vagy nem kívánt terhességeket, az anyai és újszülötti halandóságot, a szülészeti sipolyt és a szexuális úton terjedő fertőzések, többek között a HIV kockázatát, miközben a terhességhez és a szüléshez kötődő szövődmények alkotják a 15 és 19 év közötti lányok körében a legfőbb halálozási okot, és a tinédzser anyák gyermekei 50%-kal nagyobb valószínűséggel halnak meg a születést követő első napokban;
- F. mivel a világon minden hetedik másodpercben egy 15 évnél fiatalabb lány házasságra lép, gyakran nála sokkal idősebb férfival; mivel ha a gyermekházasságok száma a jelenlegi ütemben nő, a becslések szerint 2030-ra 950 millió, 2050-re pedig 1,2 milliárd rendkívül fiatal házas nő lesz a világon²;
- G. mivel a 18 éves kor előtti házasság növeli a házasságon belüli erőszak valószínűségét; mivel a gyermekmenyasszonyok gyakran erőszak áldozatai, ugyanis a jelentős korkülönbségek megerősítik a lányok és sokkal idősebb házastársuk közötti hatalmi egyenlőtlenségeket;
- H. mivel a mélyen gyökerező nemek közötti egyenlőtlenségek és sztereotípiák, káros gyakorlatok, felfogások, szokások és megkülönböztető normák a gyermek-, a korai és a kényszerházasság alapvető okai; mivel ez növeli annak kockázatát, hogy a nők és a lányok életük során megkülönböztetésnek és nemi alapú erőszaknak legyenek kitéve;
- I. mivel az oktatás az egyik leghatékonyabb módja annak, hogy megelőzzék a korai és kényszerházasságokat, és segítsenek a nőknek és lányoknak az életükre gyakorolt következmények teljes ismeretében választani; mivel az oktatás felkészíti a lányokat a munkavállalásra és a megélhetésre, növeli az önbecsülésüket, illetve a háztartásban és a

¹ „Motherhood in Childhood. Facing the challenge of adolescent pregnancy” (Gyermekekori anyaság: a serdülőkori terhességek jelentette kihívás), az ENSZ Népesedési Alapjának (UNFPA) jelentése, 2013.

² A „Mentsük meg a gyermekeket” szervezet 2016. október 11-i jelentése: „Every Last Girl: Free to live, free to learn, free from harm”.

közösségekben betöltött helyzetüket, és több beleszólási jogot biztosít számukra a saját életük vonatkozásában¹, így csökkentve a korai házasság valószínűségét és késleltetve a gyermekvállalást;

- J. mivel a konfliktus sújtotta területeken tapasztalható korai és kényszerházasságok jelensége egyre nagyobb aggodalomra ad okot; mivel ezt a gyakorlatot általában bizonyos háborúzó és szélsőséges csoportok szentesítik, miközben ez mély hatással van a nők és a lányok egészségére és jólétére;
- K. mivel a gyermekházasság egyes hagyományokban és kultúrákban gyökerezik, pedig egyetlen kultúra és vallás sem tudja igazolni ezt a gyakorlatot, különösen ha az emberi jogok és a gyermekek jogai forognak kockán; mivel számos olyan közösségben, amelyben jelen van a korai házasság, a fiúkat előnyben részesítik, míg a lányokat sokszor családjuk gazdasági terhének tekintik, ennek következtében pedig alacsony lesz az önértékelésük;
- L. mivel minden kislánynak joga van teljes egészében gyermekként megélni gyermekkorát, játszani, kihasználni az oktatáshoz való jogot, védve lenni mindenféle erőszakkal, fizikai és pszichológiai kárral, bántalmazással és kizsákmányolással szemben;
- M. mivel a fiatalabb és idősebb lányoknak joguk van arra, hogy teljes mértékben kifejlesszék polgári potenciáljukat, ahogyan azt az ENSZ gyermekek jogairól szóló egyezménye megállapítja;
- N. mivel a korai házasságok és a kényszerházasságok önmagukban akadályozzák a fejlődést és mivel továbbra is szerveznek meg ilyen házasságokat, a millenniumi fejlesztési célok 1–6. célkitűzéseinek elérésére irányuló erőfeszítések eredménytelenek, különösen a következő területeken: nemek közötti egyenlőség, a nők és lányok önrendelkezésének elősegítése, szegénység csökkentése, oktatás, anyai és gyermekhalandóság és egészség, beleértve a szexuális és reprodukzív egészséget is²;
- O. mivel a lányok és nők elleni erőszak minden formájának – ideértve a korai és a kényszerházasságokat – megelőzése és ez erre adott reakció az EU 2016–2020 közötti, a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó cselekvési tervének egyik célkitűzése;
- P. mivel bár a kényszerházasság törvénybe ütközik az EU egészében, annak pontos meghatározása változó; mivel egy általánosan elfogadott meghatározás hiánya akadályozta az uniós kényszerházasságok számára vonatkozó adatok gyűjtését;
- Q. mivel a kényszerházasság továbbra is probléma az EU-ban; mivel a legtöbb tagállamban nem konkrét büncselekmény, hanem inkább védelmet biztosítanak az általánosabb büntetőjogi rendelkezések, például a nemi erőszak vagy az emberrablás kombinálásával;
- R. mivel a 18 éven aluli kiskorú nem tud érvényesen beleegyezni a házasságba, a korai

¹ „Motherhood in Childhood. Facing the challenge of adolescent pregnancy” (Gyermekkori anyaság: a serdülőkori terhességek jelentette kihívás), az ENSZ Népesedési Alapjának (UNFPA) jelentése, 2013.

² Az ENSZ Közgyűlésének 2014. december 18-i 69/156 sz. határozata a gyermek-, a korai és a kényszerházasságokról.

házasságokat kényszerházasságnak kell tekinteni; mivel sajnálatos, hogy a 193 ország közül 144-nek nincs olyan törvénye, amely tiltja a korai házasságot;

- S. mivel sok kényszerházasságot nem jelentenek, illetve magánszervezeteknek és nem kormányzati szervezeteknek jelentik azokat a közigazgatási szervek helyett; mivel az olyan esetekben, amelyeket a nemzeti hatóságoknak jelentenek, tagállami szinten nincs következetes adatgyűjtési rendszer annak ellenére, hogy erre sürgősen szükség lenne;
- T. mivel a gyermekházasság a fejlődő országoknak 2030-ra több billió dollár veszteséget fog okozni¹;
- U. mivel a kormányoknak el kell ismerniük a gyermek- és korai házasság ellen vívott küzdelemnek a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrend céljainak megvalósítása terén betöltött jelentős szerepét; mivel azzal, ha segítenek abban, hogy a lányok elkerülhessék a gyermekházasságot, és így késleltessék a terhességet, és lehetőségük legyen iskolába járni, lehetőséget teremtenek nekik arra, hogy fejlessék készségeiket és javítsák jövőbeli megélhetésüket, hogy ezáltal a jövő generációi számára megszűnjön a szegénység; mivel a nemek közötti egyenlőség és a nők pozíciójának megerősítésével a lányoknak lehetőségük nyílik arra, hogy a saját családi és szexuális életükkel, valamint reprodukciós kérdésekkel kapcsolatban ők maguk hozzanak döntéseket; mivel a gyermek- és korai házasság eltörlése csökkentené a gyermekhalálozás és a fiatalkori terhességgel vagy koraszüléssel kapcsolatos egészségügyi problémák számát;
- V. mivel a gyermek- és korai házasságot alkalmazó közösségek többségében a nők jóval inkább kimaradnak a döntéshozatali folyamatokból, és mivel e közösségek vezetőinek és asszonyainak fejlesztése és oktatása elengedhetetlen a gyermekházassággal kapcsolatos hozzáállás és viselkedés megváltoztatásához; mivel ezenkívül olyan jogi szabályozásra van szükség, amely tiltja a korai és kényszerházasságokat;
- W. mivel a generációkon átöröklődő szegénység az egyik leggyakrabban idézett oka annak, hogy a lányokat gyermekházasságba kényszerítik; mivel az egészséggel és a szexuális, valamint a reprodukciós egészséggel kapcsolatos ismeretek hiányának eredményeként a szülők nincsenek tisztában a korai terhességgel kapcsolatos veszélyekkel;
- X. mivel a gyermekházasság esetében, mint minden nőt érő erőszak elleni fellépéssel érintett területen, a férfiak és a fiúk mozgósítása rendkívül fontos a nemi alapú megkülönböztetés leküzdése és az adott közösség kultúrájában mélyen gyökerező, káros hagyományos gyakorlatok megváltoztatása érdekében;
- Y. mivel a gyermek- és korai házasság továbbra is tabunak számít, és itt az ideje, hogy nyilvánosan is megvitatásra kerüljön annak érdekében, hogy a kislányok és serdülőkorú lányok mindennapos szenvedéseit, valamint emberi jogaik folyamatos megsértését meg lehessen szüntetni; mivel ennek egyik módja a korai házasságok témájával foglalkozó újságírók, művészek, fényképészek és aktivisták munkájának támogatása és megosztása;

¹ Economic Impacts of Child Marriage: Global Synthesis Report (A gyermekházasság gazdasági hatásai: globális összefoglaló jelentés), 2017.

- Z. mivel a lányok és fiúk korai házasságának megszüntetését célzó kampányok nem járhatnak sikerrel a serdülőkorúak szexualitásának és a saját testük, kapcsolataik és szexuális aktivitásuk feletti döntéshozatalhoz való jogának elfogadása nélkül; mivel annak érdekében, hogy e döntéseket felvilágosulttan tudják meghozni, a szexualitásról és a fogamzásgátlási módszerekről szóló tájékoztatásra van szükség mind a serdülőkorúak, mind pedig a szüleik körében;
1. elítéli a gyermek-, kényszer- és korai házasságokat, valamint az Európában és a világ többi részén többek között a tinédzser lányokat és a kislányokat érintő káros kényszerítő gyakorlatokat, mivel ezek az emberi jogok súlyos megsértését képezik, különös tekintettel a 18 év alatti kiskorú áldozatok bántalmazására;
 2. hangsúlyozza, hogy a gyermek-, a korai és a kényszerházasságok súlyosan sértik a hozzáférés szabad kinyilvánításának jogát;
 3. elismeri, hogy a gyermek- és a kényszerházasság is valódi problémává vált az EU-ban, amely valamennyi tagállam közös, határozott és összehangolt fellépését követeli meg;
 4. felszólítja a tagállamokat, hogy aktívan tagadják meg a kényszerházasságok elismerését és nyújtsanak teljes mértékben családfüggetlen támogatást az áldozatoknak;
 5. megjegyzi, hogy számos, menekülttáborokban szenvedő és mélyszegénységben élő szülő szeretné megvédeni a lányát a nemi erőszaktól azzal, hogy idősebb férfiakhoz adják őket; hangsúlyozza azonban, hogy az EU-nak és a tagállamoknak egységesnek és következetesnek kell lenniük a menekültek által a házasság jogi elismerésére irányuló kérelmek elutasításakor azokban az esetekben, amikor az egyik állítólagos házastárs gyermek vagy serdülőkorú; hangsúlyozza, hogy a menekültstátusz nem használható jogi kiskapuként a gyermekházasságok európai elismeréséhez;
 6. javasolja, hogy holisztikus és átfogó megközelítést alkalmazzanak a gyermek-, a korai és a kényszerházasságok kezelésére, vagyis orvosolják a gyermekházasságok kiváltó okait, ideértve a nemek közötti különbséget, a szegénységet és a társadalmi és gazdasági lehetőségek hiányát; miközben hangsúlyozza az oktatás fontosságát, mert az hatékony eszköz a gyermek-, a korai és a kényszerházasság előfordulásának megakadályozására, kiemeli, hogy a nemek közötti esélyegyenlőséget ki kell terjeszteni a hagyományos ágazatoknak számító oktatáson és egészségügyön túl valamennyi más szakpolitikai területre;
 7. kéri, hogy az EU játsszon fontos szerepet az emberi jogok e megsértése elleni küzdelemben nemzeti, uniós és nemzetközi szinten is, és felszólítja az Európai Külügyi Szolgálatot (EKSZ) és a Bizottságot, hogy használjon ki minden meglévő eszközt, valamint hogy terjesszen elő konkrét stratégiát, amelyben megállapítja a korai, a kényszer- és a gyermekházasságok, illetve a lányokra és nőkre nézve más káros gyakorlatok – például a női nemi szervek megcsonkítása, az úgynevezett becsület védelmében elkövetett bűncselekmények, a szexrabszolgaság és a szexuális célú emberkereskedelem – elleni küzdelem terén szükséges lépéseket, valamint célokat tűz ki és azok megvalósítására szánt pénzeszközöket határoz meg azzal az általános szándékkal, hogy az ENSZ fenntartható fejlesztési céljával összhangban (5.3. célkitűzés) 2030-ig bezárólag a házasság e fent említett formáit felszámolják; felhívja ezért a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy vegye fel a stratégiába az olyan nemi

sztereotípiák és diszkriminatív társadalmi normák orvoslását, amelyek hozzájárulnak a fent említett káros gyakorlatok elfogadásához és folytatásához;

8. emlékeztet arra, hogy a gyermek-, a korai és a kényszerházasságok megszüntetése az EU külső fellépésének egyik prioritása a nők jogai és az emberi jogok elősegítése terén;
9. kéri a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy határozzon meg olyan cselekvési tervet, amely előmozdítja a gyermek-, a korai és a kényszerházasságok elleni küzdelmet az EU, valamint a partner- és harmadik országok közötti kapcsolatokban, különösen fejlesztéspolitikai téren, továbbá fordítson különös figyelmet a nők és lányok jogainak tiszteletben tartására valamennyi kereskedelmi és partnerségi megállapodásban, élve az emberi jogi záradékkal is; felhívja a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy kezelje prioritásként ezeket a kérdéseket a partnerországokkal folytatott politikai párbeszédben, valamint hogy vezessen be konkrét intézkedéseket az összes kulcsszereplő bevonásával a káros gyakorlatok megszüntetése érdekében; továbbá kéri a tagállamokat, hogy ösztönözzék a gyermek-, a korai és a kényszerházasság elleni küzdelemre irányuló erőfeszítéseket a harmadik országokkal fenntartott kapcsolataikban;
10. üdvözli az EU és az ENSZ közötti, a nemek közötti egyenlőséggel foglalkozó közös kezdeményezést (Reflektorfény kezdeményezés), amely olyan szexuális és nemi alapú erőszakkal és káros gyakorlatokkal foglalkozik, mint például a korai kényszerházasság, a női nemi szervek megcsonkítása vagy az emberkereskedelem; megjegyzi azonban, hogy a Reflektorfény kezdeményezés többnyire egy globális érintettségű menetrend főbb elemeit célozza meg; hangsúlyozza ezért a nemek közötti egyenlőség átfogóbb módon történő elősegítésének szükségességét a programok és módzatok megfelelő kombinációja révén; felszólítja a Bizottságot, hogy használja fel nemzetközi együttműködési programjainak féldős felülvizsgálatát a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó erőforráscsomag finanszírozásának növelésére, hogy a nemek közötti egyenlőséget tematikus programok révén vezesse be a kétoldalú együttműködésbe;
11. felhívja az Uniót és a tagállamokat, hogy dolgozzanak együtt az ENSZ Szervezete a Nemek Közötti Egyenlőségért és a Nők Társadalmi Szerepvállalásának Növeléséért szervezetével, az ENSZ Gyermekalappal (UNICEF), az ENSZ Népesedési Alapjával (UNFPA), és más partnerekkel – ideértve a civil társadalmi szervezeteket, a diaszpóraszervezeteket és a bevándorlókat támogató szervezeteket –, hogy felhívják a figyelmet a gyermek-, a korai és a kényszerházasság kérdésre azáltal, hogy a nők társadalmi szerepvállalását helyezik a középpontba, többek között az oktatás, a gazdasági szerepvállalás és a döntéshozatalban való fokozott részvétel révén, illetve hogy valamennyi nő és lány emberi jogainak, köztük a szexuális és reprodukív egészség védelmét és előmozdítását emelik ki.
12. felszólít annak szükségességére, hogy a külső fellépések európai forrásait a korai és kényszerházasságok eltörlése érdekében bevezetett intézkedések hatékony alkalmazásának függvényévé kell tenni;
13. ösztönzi a Bizottságot és a tagállamokat arra, hogy építsék be a nemek közötti egyenlőség perspektíváját a békeépítési és a konfliktus utáni újjáépítési programokba, fejlesszék azon lányok és nők gazdasági megélhetési és oktatási programjait, akik a korai és a kényszerházasságok áldozatai, valamint hogy könnyítsék meg az egészségügyi és reprodukív szolgáltatásokhoz való hozzáférésüket a konfliktus sújtotta

területeken;

14. hangsúlyozza, hogy forrásokra van szükség a gyermekházasságok megelőzésének programjaira, amelyek olyan szociális környezetet hoznának létre, ahol a lányok kiteljesedhetnek, köztük az iskolát elhagyó lányok számára oktatási, szociális és gazdasági programok, gyermekvédelmi rendszerek, lányok és nők számára létesített menhelyek, jogi tanácsadás és pszichológiai támogatás révén; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy külső fellépéseik során elegendő erőforrást rendeljenek e programokra és tevékenységekre; felszólítja továbbá az Európai Bizottságot, hogy készítsen rendszeres és szigorú értékelést a korai házasságok megakadályozására irányuló meglévő programjaival kapcsolatban, és értékelje azok hatékonyságát és az elérhető finanszírozás felhasználását, valamint biztosítsa, hogy a programok megvalósuljanak azokban a régiókban és országokban, amelyekben a gyermekházasságok száma a legmagasabb; arra ösztönzi az uniós képviselőket, hogy valósítsák meg a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó 2016–2020-as cselekvési terv uniós kötelezettségvállalását, kövessék szorosan a helyzetet, valamint dolgozzanak ki releváns programokat a helyi jogalkotási tevékenységek támogatása érdekében;
15. emlékeztet arra, hogy a lányok és fiatal nők pozíciójának megerősítésére irányuló programokat kell kialakítani a korai házasság elleni küzdelem alapvető eszközeiként, hogy ezzel javuljon az önértékelésük, valamint tudatosítsák saját jogukat, beleértve a házasság megtagadásához való jogukat;
16. hangsúlyozza, hogy a gyermek-, a korai és a kényszerházasságok megszüntetése jelentős pozitív hatással volna a lányok és gyermekeik iskolai végzettségére, hozzájárulna ahhoz, hogy a nők kevesebb gyermeket vállaljanak, és növelné várható bevételeiket és a háztartás jólétét;
17. emlékeztet, hogy elengedhetetlen a helyi szintű, közösségekkel együtt végzett munka a lányok oktatáshoz való hozzáféréssel kapcsolatos hagyományos és diszkriminatív nézetek leküzdése, és ezáltal a nők foglalkoztatási lehetőségeinek növelése, valamint a saját és családjaik megélhetéséhez való hozzájárulás terén;
18. tájékoztató programok kialakítására ösztönöz, amelyek minden közösségi vezetőt bevonnak, és az olyan hagyományok, mint a korai házasság káros hatásaival kapcsolatban tájékoztatják őket, hogy később ők maguk is aktív részesei legyenek a közösségen belüli tájékoztatásnak;
19. hangsúlyozza, hogy sürgősen tájékoztatni és oktatni kell a férfiakat és fiúkat, hogy ők maguk is részt vegyenek az emberi jogok, nevezetesen a gyermekek és nők jogainak védelmében;
20. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek integrált, átfogó és összehangolt intézkedéseket azért, hogy megelőzzék és fellépjenek a nők és a lányok ellen irányuló erőszak valamennyi formája, többek között a gyermek-, a korai és a kényszerházasságok ellen, különösen az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés megkönnyítésével és a gyermekvédelmi mechanizmusok fokozásával, miközben nagyobb támogatást és a finanszírozáshoz való további és jobb hozzáférést biztosítanak az ezen gyakorlatok megszüntetésén dolgozó nem kormányzati szervezeteknek;

21. felhívja a tagállamokat, hogy az igazságszolgáltatáshoz, többek között a jogorvoslatokhoz való hozzáférés biztosítása révén teljes körűen hajtsák végre a gyermek-, a korai és a kényszerházasságot tiltó jogszabályokat, valamint hozzanak létre struktúrákat és programokat a gyermek-, a korai és a kényszerházasságok áldozatainak támogatása, a nekik nyújtott segítség, valamint az áldozatok védelme tekintetében, többek között biztonságos befogadóállomások kialakításával és szakképzett női személyzet, például szülésznők, nőgyógyászok, pszichológusok és szociális munkások segítségével; ezzel kapcsolatban felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák az EU áldozatokról szóló irányelvnek hatékony végrehajtását, különösen a nők elleni erőszak áldozatainak az általános és speciális sértett-támogatási szolgáltatásokhoz való hozzáféréseinek javításával, valamint hatékony bejelentési mechanizmusok létrehozásával a kényszerházasság áldozatainak a bűncselekmény bejelentésére történő ösztönzésével, tiszteletben tartva az áldozatok névtelenségét és a titoktartási kötelezettséget, így ösztönözve a kényszerházasság áldozatait a bűncselekmény bejelentésére, egyúttal megakadályozva a további megbélyegzést;
22. felhívja az EU-t és a tagállamokat, hogy biztosítsanak létesítményeket és képzést az egészségügyi dolgozóknak a bizalmas és előítéletmentes, a fiatalok igényeihez alkalmazkodó szolgáltatások, információk és a WHO méltányosságra, hozzáférhetőségre, elfogadhatóságra, megfelelőségre és hatékonyságra vonatkozó standardjait kielégítő eszközök nyújtása tekintetében;
23. arra ösztönzi a Bizottságot és a tagállamokat, hogy EU-szerte indítsanak figyelemfelkeltő kampányokat a jelenség, annak következményei és az elérhető jogorvoslatok ismertetése érdekében, ideértve a menekülttáborokat és a tagjelölt országokat is;
24. üdvözli a Schengeni Információs Rendszer részét képező új riasztás bevezetését, amely a kényszerházasság által veszélyeztetett gyermekek védelmére használható;
25. rámutat arra, hogy az Európa Tanácsnak a nők elleni és a családon belüli erőszak megelőzéséről és felszámolásáról szóló 2011. évi egyezménye (isztambuli egyezmény) a 37. cikkében kimondja, hogy a részes államoknak bűncselekménnyé kell nyilvánítaniuk „azt a szándékos magatartást, amely arra kényszerít egy felnőttet vagy gyermeket, hogy házasságot kössön”; ezért sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy csak 12 uniós tagállam nyilvánította a kényszerházasságot bűncselekménnyé, és emlékeztet arra, hogy az egyezmény követelményeivel összhangban, az áldozatok számára, akiket egy másik országba visznek, és a kényszerházasság következtében elveszítik uniós tartózkodási jogukat, hatékony módon lehetővé kell tenni az uniós tagállamba való visszatérésüket és tartózkodási státusuk visszanyerését; felszólítja azokat a tagállamokat, amelyek ezt eddig nem tették meg, hogy ratifikálják az isztambuli egyezményt¹;
26. felhívja a tagállamokat, hogy a migráns nők és lányok számára olyan önálló tartózkodási engedélyt biztosítsanak, amely nem függ házastársuk vagy partnerük

¹ „Kényszerházasság a nemek közötti egyenlőség perspektívájában”, Belső Politikák Főigazgatósága, Európai Parlament (2016).

² lista az egyezmény ratifikálásáról: <https://www.coe.int/en/web/conventions/full-list/-/conventions/treaty/210/signatures?desktop=true>

jogállásától, különösen a fizikai és pszichológiai erőszak, köztük a kényszer- vagy szervezett házasság áldozatai számára, valamint biztosítsák, hogy minden közigazgatási intézkedést megtegyenek a védelmük érdekében, beleértve a segítségnyújtó és védelmi mechanizmusok hatékony igénybevételét;

27. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fogadjanak el olyan intézkedéseket, amelyek visszatartják a szülőket – legyenek uniós polgárok vagy sem – attól, hogy kiskorú lányukat menyasszonyként felajánlhassák, mind a saját származási országukba utazva – és ami még rosszabb – mind az EU határain belül és ahol szükséges, büntessék meg ezeket a szülőket;
28. elismeri, hogy a világ legtöbb országában olyan jogszabályok vannak érvényben, amelyek meghatározzák a házasságkötés alsó korhatárát, azonban hangsúlyozza, hogy számos ország kivételeket biztosít a házasságkötés alsó korhatára, főként szülői beleegyezés vagy bírósági engedély függvényében, és hogy ezt a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének kezelnie kell; felszólítja azokat a tagállamokat, és felkéri azokat a nem uniós országokat, amelyek még nem tették meg, hogy a kényszerházasságokat és korai házasságokat nyilvánítsák bűncselekménnyé, többek között a házasságkötés minimális életkorának felülvizsgálata révén, a szülők beleegyezésétől függetlenül, előírva mindkét házасuló fél teljes beleegyezését és szankciókat határozva meg azokkal szemben, akik valakit házasságra kényszerítenek;
29. javasolja a kényszerházasság kifejezett felvételét az emberkereskedelem egyik formájaként az emberkereskedelem megelőzéséről és az ellene folytatott küzdelemlről, valamint az áldozatok védelméről szóló 2011/36/EU irányelv 2. cikkébe, valamint egy közös szakpolitika és a kényszerházasság közös fogalom meghatározásának kidolgozását, amelyet nemzeti és európai szinten következetesen kellene használni a kényszerházassággal kapcsolatos szakpolitikákban, illetve a polgári és büntetőjogi rendelkezésekben;
30. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat az EU-ban tapasztalható gyermek-, korai és kényszerházasságok nyomon követésére, valamint egységesített jogi normák kialakításának fontolóra vételére a gyermek- és korai házasságokat érintő eljárások vonatkozásában;
31. támogatja a kötelező születési nyilvántartás gondolatát azokban az országokban, amelyekben a korai, gyermek- és kényszerházasságok száma magas, mivel az anyakönyvezés hiánya növelheti a gyermek- és a korai házasságok kockázatát;
32. felszólítja a Bizottságot, hogy a kényszerházasságok jelenségének, illetve a nemi alapú emberi jogi jogsértések egyéb formáinak – ideértve a szexuális kizsákmányolást – nyomon követése és bejelentése érdekében hozzon létre európai adatbázist;
33. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat egy következetes adatgyűjtési rendszer létrehozására a gyermek-, a korai és a kényszerházasságok vonatkozásában, ideértve a nemek szerint lebontott adatokat, mivel a nagy mennyiségű és megbízható adatok létfontosságúak a tényeken alapuló szakpolitikai döntéshozatalban és a jobban célzott beavatkozásokban;

34. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az összegyűjtött adatok alapján készítsenek külön tanulmányokat annak érdekében, hogy uniós szinten világos képet kapjanak a jelenségről, az egyes tagállamokra jellemző egyedi információkkal;
35. hangsúlyozza a humanitárius válságok, a konfliktusok és a természeti katasztrófák kényszer-, gyermek- és korai házasságok elterjedésére való negatív hatását; hangsúlyozza ezért a fejlesztési és humanitárius erőfeszítések kombinálásának szükségességét;
36. hangsúlyozza, hogy elő kell mozdítani és meg kell védeni minden nő és lány alapvető jogait, különös tekintettel a szexualitásuk kifejezésére és a szexualitással kapcsolatos szabad és felelős döntések meghozatalára, különös tekintettel a szexuális és reprodukív egészségükkel kapcsolatos kényszerek, megkülönböztetés vagy erőszak nélkül;
37. hangsúlyozza, hogy a szexuális és reprodukív egészség és jogok egyetemes tisztelete hozzájárul az egészséggel kapcsolatos fenntartható fejlesztési célok megvalósításához, többek között a terhességondozás és a magas kockázatú szülések elkerülését célzó intézkedések, a csecsemő- és gyermekhalandóság csökkentése terén; kiemeli, hogy a családtervezéshez, az anyáknak járó egészségügyi szolgáltatásokhoz és a biztonságos és legális abortuszhoz történő hozzáférés fontos elemek a nők és lányok életének megmentésében; aggódik amiatt, hogy közel-keleti és észak-afrikai, európai és közép-ázsiai régiókban működő egyetlen uniós képviselő sem választott szexuális és reprodukív egészséghez és jogokhoz kapcsolódó mutatót, annak ellenére, hogy e régiókban nagy szükség volna erre; felhívja az e régiókban lévő uniós képviselőket, hogy értékeljék újra ezeket az aggasztó adatokat annak meghatározása érdekében, hogy pontosan jelentéstételhez kapcsolódnak-e, vagy pedig szükség van a jelenlegi programoknak a szexuális és reprodukív egészséghez és jogokhoz kapcsolódó, célirányos fellépésekkel történő kiegészítésére;
38. hangsúlyozza, hogy amellet, hogy a korai házasságok megakadályozását kell a középpontba helyezni, az EU-nak, a tagállamoknak és a harmadik országoknak segíteniük kell azokat a fiatal nőket is, akik már házasok, és támogatniuk kell őket a jogaik megismerésében, beleértve a szexuális és reprodukcióval, valamint fogamzásgátlással kapcsolatos jogaikat;
39. elítéli az általános tilalmi szabály visszaállítását és kiterjesztését és annak a nők és a lányok egészségére gyakorolt hatását; emlékeztet arra, hogy ez legsúlyosabban a kiszolgáltatott helyzetben lévő lakosságot érinti, ideértve azokat is, akik egyébként nem tudnának hozzáférni a szolgáltatásokhoz a „megbélyegzés, a szegénység, a hely, az erőszak vagy a HIV-státusuk miatt”.
40. ismételten felszólítja az EU-t és tagállamait, hogy világszerte proaktívan támogassák a nők és a lányok jogait, valamint hogy jelentősen növeljék a szexuális és reprodukív egészségre és jogokra irányuló nemzeti és uniós fejlesztési finanszírozást, különösen a születésszabályozáshoz és a biztonságos és törvényes abortuszhoz való hozzáférést illetően, azzal a céllal, hogy csökkentsék az Egyesült Államok által ezen a területen hagyott finanszírozási rést;
41. határozottan támogatja a She Decides (A nő dönt) kezdeményezést, és felhívja az EU-t és a tagállamokat, hogy erősítsék meg a kezdeményezésnek és a szexuális és

reproduktív egészséghez és jogokhoz kapcsolódóan nyújtott támogatásukat;

42. úgy véli, hogy a politikai döntéshozatalban részt vevő nők számának növelése segíthet a szükséges jogszabályok kialakításának biztosításában, valamint a korai és kényszerházasság megakadályozása érdekében dolgozó intézményeknek és civil szervezeteknek nyújtott támogatás megerősítésében.

**INFORMÁCIÓ A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT
BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL**

Az elfogadás dátuma	12.4.2018
A zárószavazás eredménye	+: 19 -: 1 0: 3
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Daniela Aiuto, Beatriz Becerra Basterrechea, Malin Björk, Vilija Blinkevičiūtė, Anna Maria Corazza Bildt, Iratxe García Pérez, Anna Hedh, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Florent Marcellesi, Angelika Mlinar, Marijana Petir, João Pimenta Lopes, Elissavet Vozemberg-Vrionidi, Jadwiga Wiśniewska
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Livia Járóka, Urszula Krupa, Kostadinka Kuneva, Nosheena Mobarik, Jordi Solé, Marc Tarabella, Mylène Troszczynski, Julie Ward
A zárószavazáson jelen lévő póttagok (200. cikk (2) bekezdés)	Margrete Auken

**NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS
A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT BIZOTTSÁGBAN**

19	+
ALDE	Beatriz Becerra Basterrechea, Angelika Mlinar
ECR	Nosheena Mobarik
EFDD	Daniela Aiuto
GUE/NGL	Malin Björk, Kostadinka Kuneva, João Pimenta Lopes
PPE	Anna Maria Corazza Bildt, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Livia Járóka, Elissavet Vozemberg-Vrionidi
S&D	Vilija Blinkevičiūtė, Iratxe García Pérez, Anna Hedh, Marc Tarabella, Julie Ward
VERTS/ALE	Margrete Auken, Florent Marcellesi, Jordi Solé

1	-
PPE	Marijana Petir

3	0
ECR	Urszula Krupa, Jadwiga Wiśniewska
ENF	Mylène Troszczynski

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodik

INFORMÁCIÓ AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL

Az elfogadás dátuma	16.5.2018
A zárószavazás eredménye	+: 45 -: 2 0: 2
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Lars Adaktusson, Michèle Alliot-Marie, Francisco Assis, Petras Auštrevičius, Goffredo Maria Bettini, Elmar Brok, Klaus Buchner, Fabio Massimo Castaldo, Aymeric Chauprade, Javier Couso Permuy, Arnaud Danjean, Eugen Freund, Sandra Kalniete, Tunne Kelam, Wajid Khan, Eduard Kukan, Arne Lietz, Barbara Lochbihler, Sabine Lösing, Tamás Meszerics, Francisco José Millán Mon, Clare Moody, Javier Nart, Pier Antonio Panzeri, Ioan Mircea Pașcu, Tonino Picula, Julia Pitera, Cristian Dan Preda, Jozo Radoš, Michel Reimon, Sofia Sakorafa, Alyn Smith, Dubravka Šuica, Charles Tannock, László Tőkés, Ivo Vajgl
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	David Coburn, Marek Jurek, Norica Nicolai, Urmas Paet, Soraya Post, Marie-Christine Vergiat, Željana Zovko
A zárószavazáson jelen lévő póttagok (200. cikk (2) bekezdés)	Charles Goerens, Heidi Hautala, Renate Weber, Francis Zammit Dimech, Joachim Zeller, Jaromír Štětina

NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁGBAN

45	+
ALDE	Petras Auštrevičius, Charles Goerens, Javier Nart, Norica Nicolai, Urmas Paet, Jozo Radoš, Ivo Vajgl, Renate Weber
EFDD	Fabio Massimo Castaldo, Aymeric Chauprade
GUE/NGL	Javier Couso Permuy, Sabine Lösing, Sofia Sakorafa, Marie-Christine Vergiat
PPE	Lars Adaktusson, Michèle Alliot-Marie, Elmar Brok, Arnaud Danjean, Sandra Kalniete, Tunne Kelam, Eduard Kukan, Francisco José Millán Mon, Julia Pitera, Cristian Dan Preda, László Tőkés, Joachim Zeller, Željana Zovko, Jaromír Štětina, Dubravka Šuica
S&D	Francisco Assis, Goffredo Maria Bettini, Eugen Freund, Wajid Khan, Arne Lietz, Clare Moody, Pier Antonio Panzeri, Ioan Mircea Pașcu, Tonino Picula, Soraya Post
VERTS/ALE	Klaus Buchner, Heidi Hautala, Barbara Lochbihler, Tamás Meszerics, Michel Reimon, Alyn Smith

2	-
EFDD	David Coburn
PPE	Francis Zammit Dimech

2	0
ECR	Marek Jurek, Charles Tannock

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodik